

Bilag 2 til underbilag.

København, den 8. november 1962.

Kære Jensen-Broby.

I tilslutning til den drøftelse af udenrigstjenestens flytteomkostninger, der fandt sted under samrådet den 27. august, vil jeg gerne oplyse følgende:

Udarbejdelsen af de omfattende regnskabsspecifikationer, herunder specifikationen over de for hver enkelt medarbejder afholdte forflyttelsesudgifter, der hidtil har ledsaget udenrigsministeriets årlige bidrag til statsregnskabet, forudsætter, at enhver udgift, der afholdes i årets løb, posteres på særlige underkonti for den enkelte repræsentation eller medarbejder. Med de senere års vækst i udenrigsministeriets arbejdsområde er antallet af posteringer og underkonti vokset så betydeligt, at valget i begyndelsen af indeværende år stod imellem en forenkling af regnskabsføringen eller en udvidelse af antallet af medarbejdere i ministeriets bogholderi.

På denne baggrund besluttede udenrigsministeriet i samråd med forvaltningsnævnets sekretariat at udarbejde forslag til en forenkling af bogholderiets arbejdsgang. For rejse- og flytteomkostningernes vedkommende gik forslaget ud på at erstatte det store antal underkonti fordelt på personer med nogle få underkonti, der er nødvendige til kontoens budgettering, og som fremgår af vedlagte oversigt.

Forslaget blev derefter forelagt 1. revisionsdepartement, der i maj d. å. tiltrådte, at den påtænkte forenkling af udenrigsministeriets regnskabsføring, som bl. a. medfører bortfald af specifikationen over for-

flyttelsesudgifter, blev gennemført med virkning fra 1. april 1962. Efter denne ordning skulle statsrevisorerne således ikke længere få forelagt regnskabsmateriale vedrørende de enkelte flytninger.

Ved denne og en række andre rationaliseringsforanstaltninger har det vist sig muligt at opnå så betydelige arbejdsbesparelser, at en udvidelse af bogholderiets medarbejderstab hidtil har kunnet undgås.

Når udenrigsministeriet og 1. revisionsdepartement har anset regnskaberne for rejse- og flytteomkostninger for egnede til at blive inddraget i rationaliseringsbestræbelserne, skyldes det i første række, at der ved hosfølgende reglement af 19. april 1961 om rejse- og flyttegodtgørelser i udenrigstjenesten i modsætning til tidligere er fastsat meget detaljerede regler for, i hvilket omfang udenrigstjenesten kan refundere medarbejdernes rejse- og flytteomkostninger. Herved er der som nævnt i 1. revisionsdepartements beretning om revisionen af udenrigsministeriets regnskaber for finansåret 1960/61 tilvejebragt et egentligt grundlag for en revisionsmæssig kontrol med disse udgifter, hvis størrelse nu for de enkelte flytningers vedkommende stort set er uafhængig af et administrativt skøn.

Da hensynet til 1. revisionsdepartements kontrol med de enkelte udgiftsposter, der indgår i udenrigsministeriets flytteregnskaber, således fuldt ud er tilgodeset, er vi herfra gået ud fra, at interessen for statsrevisorerens vedkommende herefter foruden om de